

0624 – 24. juni

Guds ord er levende og kraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom, helt til det kløver sjel og ånd, marg og ben, og er en dommer over tanker og hjertets motiver. Heb 4: 12.

En skarp kniv kan, rett brukt, være til stor nytte. Men galt brukt kan den gjøre like stor skade. Slik er det også med Guds ord. Det er en livets duft som fører til liv. Eller det blir en dødens duft som fører til død.

Guds ord blir aldri uten noen som helst virkning når det møter dine sanser. Det får alltid enten sin egen gode, velsignede virkning. Eller det får en totalt motsatt virkning. Det er som solen. Solens lys skaper trivsel, glede og vitalitet blant alle skapninger som trives i dagslyset. Mens nattfuglene bare blir blendet av sollyset. Solens varme gjør vokset mykt, men leiren blir hard som stein. Så forskjellig virker også Guds ord.

Se for eksempel på jødene! De var blinde og harde allerede før Jesus kom til jorden. Men da han kom, når solen stod i sin middagshøyde, ble deres blindhet, hardhet og ondskap virkelig forferdelig.

Og se Judas, forræderen! Den som studerer hans tilstand vil forskrekkes. Han var en av de tolv. Han hadde hørt, sett og opplevd mye. Men hadde ikke anvendt det rett. Han hadde ikke latt Kristi ord få innta seg rett. Og på samme måte foregår det også i dag.

Vi ser jo hvordan mange leser Bibelen hver eneste dag, så de nesten kan den helt utenat. Men fortsatt sover de i sin synd og selvsikkerhet, eller i en falsk frelsesvisshet.

Andre har, liksom Judas, levd i Kristi og hans disiplers selskap. Men de har mistet ethvert nådens liv i hjertet, all Åndens kraft og vitnesbyrd i selve livet, selv om de fortsatt bruker Ordet. Og disse menneskene er ikke bare likeså døde som om de aldri hadde hørt noe Guds ord. Men de er, som Skriften viser, sju ganger verre stilt. Slik kan fruktene bli av å bruke Guds ord, hvis det ikke brukes rett.

Spør du så hva det vil si å bruke Guds ord rett, så svarer vi: Det kreves bare at du lar det få innta deg som Guds ord. At du møter det med den ærefrykt, lydhørhet og tro som den allmektige Guds ord krever. Guds ord vil naturligvis ikke bare bli hørt, oppfattet og forstått. Men få slippe inn gjennom ditt øre til hjertet, bli etterlevd og bli trodd. Hvis dette får skje med deg, skal du ikke ta feil av veien.

Det mest alminnelige og farligste misbruket av Guds ord, er å bare gå under forkynnelsen, bare forstandsmessig ta til seg Guds ord, men aldri begynne å leve etter det. Dette var Judas Iskariots vei til fortapelse.

Derfor; så snart du ser noe du bør gjøre, så begynn straks å iverksette det! Så snart du ser du bør ha noe som du ikke har, søk da straks å få dette!

Du ser du bør slutte med en eller annen synd. Gjør det da straks! For det å høre, uten å gjøre, vil forherde hjertet ditt. Og når skal så dette skje, hvis det ikke skjer nå?

Hva skal Guds ord egentlig tjene til, hvis det ikke skal etterleves? Da kan du heller holde opp med å lese og høre det, og like godt straks gi deg over til djevelen, – hvis du aldri vil leve etter det.

Og hvem andre skulle være den som lever etter Guds ord, om ikke akkurat du – du som jo vil til himmelen. Men det er akkurat dette som er fortapelsens vei; å la andre ta ordet til seg, la andre gjøre det, men selv bare samle det opp som gode tanker.

Men sier du at du ikke makter å gjøre Guds vilje, da må vi spørre: Har Gud krevet for mye av deg? Er han urimelig i sine bud? Er det ikke naturlig at du elsker ham over alle ting? Eller at du elsker din neste som deg selv? Det er ikke mer han venter av deg.

Og har du da anstrengt deg alvorlig for å gjøre Guds vilje? Eller kanskje det bare er ganske lite du har anstrengt deg. Ja, vært selvsikker, hard og likeglad, så du lettsindig bare har gitt deg ut i synden? Er det ikke da bare rimelig at du fordømmes, slik Guds lov truer med?

Det er klart at hvis du slik alvorlig tok til deg og grunnet på Herrens ord, ville du også snart begynne å gjøre etter det, eller forsøke deg med dine krefter på dette arbeidet. Og da ville snart selvsikkerhetens stolthet falle. Da ville du snart bli vekket opp av syndens søvn. Du ville få en syndserkjennelse som det beste legemiddel for hele din åndelige helse. En sorg etter Guds sinn, som virker omvendelse til frelse.

Og nå, når du i din nød og avmakt fruktesløst setter inn dine egne krefter, vil du tvinges til å be om Guds Ånd. Og så, dels gjennom denne Ånd, dels gjennom disse indre erfaringene, får du det rette lyset over Guds ord; lyset ovenfra. Uten erfaringen av alt dette er de mest skolerte og skriftkyndige totalt steinblinde på det åndelige område. Og uten Guds Ånd lar Guds ord seg aldri gripe.

Luther sier: «Når Gud gav oss sitt ord, sa han: Jeg skal sørge for at det blir skrevet og forkynt klart og tydelig. Men alltid sørge for at det skal være avhengig av min Ånd hvem som skal fatte det». Derfor ser vi også at de som tror at de selv er i stand til å fatte Ordet, og ikke har noe behov for å bøye seg for Gud, de får også bli værende i mørket.

Men på samme måte som du ble vekket opp ved bare å høre Ordet som et Guds ord, på samme måte skal du også få eie den rette troen. Når du i din syndenød ikke kan hjelpe deg selv, og så bare hører det glade budskap om ufortjent nåde i Kristus. Hører det med den åpne og ydmyke holdning at dette budskapet gjelder mer enn alle din fornufts innvendinger og motsigelser. Og så gjennom hele ditt liv lar Guds ord få råde over din fornuft, ditt hjerte og ditt liv. Alltid ber alvorlig om Guds Ånd hver gang du går for å høre eller lese det, –. Da skal du vite at du aldri kommer til å bruke det forgjeves.